

บทที่ 7

สุขภาพและการรักษา

“การหันหน้าไปสู่พระผู้เป็นเจ้าเป็นการรักษาร่างกาย จิตใจ วิญญาณ”

...พระอับดุลบาฮา

ร่างกายและวิญญาณ

ตามคำสอนของศาสนาบาไฮ ร่างกายของมนุษย์เป็นแต่เพียงเครื่องรับใช้ชั่วคราวเพื่อความเจริญเติบโตของจิตวิญญาณเท่านั้น และเมื่อได้บรรลุถึงจุดประสงค์นั้นแล้ว ร่างกายก็หมดประโยชน์ไป เช่นเดียวกับเปลือกไข่ที่รับใช้ชั่วคราวเพื่อความเจริญเติบโตของลูกไก่ที่อยู่ข้างใน เมื่อความประสงค์นั้นบรรลุแล้วมันก็แตกออกแล้วก็ถูกทิ้งไป พระอับดุลบาฮากล่าวไว้ว่า ร่างกายของมนุษย์เราไม่สามารถจะคงทนอยู่ได้ตลอดไปเพราะร่างกายของเราประกอบด้วยปรมาณูและอนุ เช่นเดียวกับสิ่งต่างๆ ที่ถูกสร้างขึ้นซึ่งไม่เร็วก็ช้ามันก็ต้องแตกสลายไป

ร่างกายควรจะเป็นเสมือนผู้รับใช้ของจิตวิญญาณ แทนที่จะเป็นนาย และควรจะต้องรับใช้ด้วยความเต็มใจ เชื่อฟังและมีสมรรถภาพ และเราควรดูแลเอาใจใส่ต่อร่างกายของเรา เช่นเดียวกับเราเอาใจใส่ต่อคนที่ใช้ที่ดี ถ้าร่างกายมิได้รับการดูแลเอาใจใส่อย่างถูกต้องก็อาจจะเจ็บไข้หรือเกิดอันตรายขึ้นได้ซึ่งจะเป็นผลให้เกิดความเสียหายแก่ผู้เป็นนายเช่นเดียวกับผู้รับใช้นั้น

ความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันของชีวิต

คำสอนขั้นมาตรฐานของพระบาฮาอุลลาห์ได้กล่าวไว้ตอนหนึ่งเกี่ยวกับความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันของชีวิตทุกแบบ สุขภาพทางร่างกายของเราย่อมสัมพันธ์กับสุขภาพทางจิตใจ ศีลธรรมและจิตวิญญาณ นอกจากนั้นยังสัมพันธ์กับสุขภาพส่วนบุคคลและสังคมของเพื่อนมนุษย์ทั้งปวงด้วย ใช้แต่เท่านั้น มันยังสัมพันธ์กับชีวิตของสัตว์และพืชอีกด้วย ซึ่งเหล่านี้ยังผลให้แกกันและกันอย่างมากมายเกินกว่าที่เราจะเข้าใจได้

เพราะฉะนั้น คำสอนทั้งหมดของพระศาสดาไม่ว่าจะเกี่ยวกับส่วนใดของชีวิตย่อมสัมพันธ์กับสุขภาพทางร่างกายทั้งสิ้น แต่คำสอนบางข้อเกี่ยวข้องโดยตรงกับสุขภาพทางร่างกาย และสิ่งเหล่านี้เองเป็นสิ่งที่เรากำลังศึกษาอยู่

การดำเนินชีวิตอย่างง่าย ๆ

พระอับดุลบาฮากล่าวว่ :-

“ความมรัยัศถั เป็นรากฐานของความมั่งคั่งของมนุษย์ คนสุรุ่ยสุร่ายมักจะประสบความลำบากอยู่เสมอ การมีความเป็นอยู่อย่างฟุ่มเฟือยยอมเป็นบาปที่อภัยให้มิได้ เราจะต้องไม่อาศัยผู้อื่นดังเช่นเป็นกาฝาก ทุกคนจะต้องประกอบอาชีพ แม้จะเป็นอาชีพที่ต้องใช้กำลังสมองหรือกำลังกายก็ตาม แต่จะต้องเป็นอาชีพที่สุจริตและซื่อตรงเพื่อเป็นแบบอย่างที่ดีแก่คนอื่น ๆ คนที่พอใจรับประทานเปลือกขนมปังแห้งยอมมีจิตใจสูงกว่าคนที่รับประทานอาหารอย่างฟุ่มเฟือย โดยเงินของผู้อื่น ผู้ที่พึงพอใจในตัวเองยอมมีจิตใจสงบ” – Bahai Scriptures หน้า 453

อาหารประเภทเนื้อสัตว์ ไม่เป็นที่ต้องห้ามในศาสนาบาไฮแต่พระอับดุลบาฮาได้สอนว่า :

“อาหารที่จะรับประทานกันในอนาคตนั้น จะเป็นจำพวกผลไม้และข้าวต่าง ๆ ในเวลานั้นมนุษย์จะไม่กินเนื้อสัตว์ แม้ว่าวิทยาการแพทย์จะเพ่งอยู่ในระยะเริ่มแรกก็ตาม แต่ก็บอกให้เราทราบว่อาหารธรรมชาติของมนุษย์นั้น ก็คือพืชพันธุ์ที่เติบโตจากพื้นดิน” – จากหนังสือ “Ten Days in the Light of Akka” – โดยจูเลีย เอ็ม.กรุนด์

การดื่มสุรา

พระบาฮาอุลลาห์ ทรงห้ามการดื่มของมีนเมาอย่างเด็ดขาด นอกจากสิ่งที่มีนเมานั้นจะเป็นยาสำหรับบำบัดโรคภัยไข้เจ็บเท่านั้น

ความบันเทิง

คำสอนของศาสนาบาไฮยึดถือสายกลาง มิใช่ยึดถือการทรมานตนเป็นหลัก ให้พอใจในสิ่งที่ดีและสวยงามทั้งทางด้านวัตถุและจิตใจ นี่มิใช่เป็นเพียงการสนับสนุนเท่านั้น แต่ยังเป็นคำสั่งให้ปฏิบัติอีกด้วย พระบาฮาอุลลาห์ทรงกล่าวไว้ว่า! “อย่าละทิ้งสิ่งที่สร้างมาเพื่อพวกท่าน” และ “จำเป็นอย่างยิ่งที่ความสุขอันยิ่งใหญ่และชาวที่นำยินดีจะต้องแสดงด้วยใบหน้าอันแช่มชื่นของท่าน”

พระอับดุลบาฮาได้กล่าวว่ :-

“ทุกสิ่งที่ถูกสร้างเพื่อมนุษย์และถือว่ามนุษย์ประเสริฐเหนือสิ่งทั้งมวล ดังนั้น เขาจึงต้องขอบพระคุณพระผู้เป็นเจ้าทรงประทานให้สิ่งทั้งหลายมีไว้สำหรับเรา และด้วยความกตัญญูรู้คุณต่อพระเจ้าจะทำให้เราเข้าใจได้ว่าชีวิตคือของขวัญที่สวรรค์ประทานให้ ถ้าเราไม่ได้ใช้ชีวิตเท่า กับว่าเราเป็นคนไม่มีความกตัญญู เพราะสภาพแห่งร่างกายและจิตใจของเรา ย่อมเป็นประจักษ์พยานแห่งความกรุณาของพระเจ้าที่มองเห็นได้ ฉะนั้น เราจะต้องทำให้มีความสุขด้วยการยกย่องเชิดชูพระองค์ และมองเห็นคุณค่าในสิ่งทั้งปวงที่ทรงประทานให้” – จากหนังสือ Divine Philosophy

ต่อจากคำถามที่ว่า ศาสนาบาไฮห้ามมิให้เล่นการพนันและลอตเตอรี่นั้น หมายถึงการเล่นเกมทุกชนิดหรือเปล่า พระอับดุลบาฮาอธิบายว่า :-

“การเล่นบางชนิดไม่ถือเป็นการพนัน ถ้าการเล่นนั้น เป็นไปเพื่อหย่อนอารมณ์ แต่การหย่อนอารมณ์อาจจะกลายเป็นการทำให้เสียเวลาไปโดยเปล่าประโยชน์ได้ และในศาสนาของพระผู้เป็นเจ้า ไม่พึงประสงค์ให้ใช้เวลาไปโดยไร้ประโยชน์ แต่ประสงค์ให้พักผ่อนเพื่อเสริมสร้างพลังแห่งร่างกาย เช่นการออกกำลังกาย เป็นต้น” – จากหนังสือ A Heavenly Vista

ความสะอาด

พระบาฮาอุลลาห์ทรงกล่าวไว้ในคัมภีร์อัครดัสว่า :-

“จงเป็นบ่อเกิดแห่งความสะอาด ... จงมีมารยาทดีงามทุกกรณี ... อย่าให้เสื้อผ้าสกปรก ... จงชำระร่างกายด้วยน้ำสะอาด ... อย่าใช้น้ำที่ชำระแล้วชำระร่างกายของท่าน ... เราจะใคร่เห็นท่านแสดงออกซึ่งความดีของสวรรค์ในโลกมนุษย์นี้ เพื่อท่านจะให้สิ่งซึ่งจะทำให้ผู้ได้รับมีความสุข”

มีร์ซา อาบูล ฟาซล ได้เขียนไว้ในหนังสือ “ข้อพิสูจน์ของศาสนาบาไฮ” ซึ่งชี้ให้เห็นถึงความสำคัญยิ่งแห่งคำบัญชาโดยเฉพาะ สำคัญอย่างยิ่งสำหรับบางส่วนในภาคตะวันออกซึ่งใช้น้ำสกปรกชำระในครัวเรือนตลอดจนในอาบและดื่มกินทำให้เกิดเชื้อโรคและความทุกข์ยาก ซึ่งเชื้อโรคเหล่านี้เราสามารถป้องกันได้ ในหมู่ชาวตะวันออก กล่าวกันว่า ศาสนาเดิมของตนยินยอมให้ปฏิบัติตามสภาพดังกล่าวนี้ไม่สามารถเปลี่ยนแปลงแก้ไขให้ดีขึ้นได้นอกจากอำนาจจากสวรรค์เท่านั้นในส่วนต่างๆ ของซีกโลกตะวันตกก็เช่นเดียวกัน ความสะอาดที่ยังให้เกิดการเปลี่ยนแปลงอย่างมหัศจรรย์นั้น เป็นส่วนหนึ่งที่ศาสนาได้กล่าวไว้

ผลแห่งการเชื่อฟังคำสั่งสอนของศาสดา

คำสั่งสอนเกี่ยวกับเรื่องการดำรงชีวิตอย่างง่าย ๆ ความสะอาด และเว้นจากการเสพสุรา ผีปน ฯลฯ สิ่งเหล่านี้อาจเข้าใจง่ายไม่ต้องอธิบายมากนัก ถึงกระนั้นก็ยังมีความสำคัญยิ่งเกินกว่าที่เราจะเข้าใจได้ ถ้าหากประชาชนทั้งหลายปฏิบัติอย่างเอาใจใส่ระมัดระวัง บรรดาโรคติดต่อและโรคอื่นๆ ส่วนมากก็สูญพันธุ์ไป การละเลยในเรื่องของสุขภาพอนามัยอย่างง่าย ๆ และการเสพสุรายาผีปนเหล่านี้ เป็นแนวทางที่ทำให้เกิดโรคภัยไข้เจ็บขึ้นไม่ใช่น้อย ยิ่งกว่านั้น การเชื่อฟังคำสั่งสอนในเรื่องนี้ไม่เพียงแต่จะเป็นผลดีแก่สุขภาพเท่านั้น แต่จะให้ผลดีแก่นิสัยใจคอและการปฏิบัติด้วย แอลกอฮอล์และผีปนให้ผลร้ายแก่สติสัมปชัญญะและกินเวลานานก่อนที่มันจะแสดงผลร้ายให้ประจักษ์ ดังนั้น การละเว้นเสพสุรายาเมาย่อมเป็นผลดีแก่จิตใจและศีลธรรม ยิ่งกว่าผลดีทางร่างกาย พระอับดุลบาฮาได้กล่าวไว้เกี่ยวกับเรื่องความสะอาดนี้ว่า :-

“ความสะอาดภายนอกนั้น ถึงแม้จะเป็นแต่ความสะอาดทางร่างกายก็มีอิทธิพลอย่างมากแก่จิตใจ... การทำให้ร่างกายสะอาดบริสุทธิ์มีอิทธิพลแก่จิตวิญญาณของมนุษย์” – จากศาสนของพระอับดุลบาฮา

ถ้าคำสั่งสอนของบรรดาศาสดาเกี่ยวกับปัญหาทางเพศได้รับการปฏิบัติอย่างถูกต้องโดยทั่ว ๆ ไป แล้วก็จะกำจัดเชื้อโรคที่แพร่หลายอีกชนิดหนึ่งไปเสียได้ คือเชื้อกามโรคอันน่าขยะแขยงซึ่งทำลายสุขภาพของคนจำนวนมากในปัจจุบัณ ทำให้คนบริสุทธิ์ได้รับผลเช่นเดียวกับคนกระทำผิด แม้แต่เด็กทารกก็ต้องได้รับเคราะห์กรรมเช่นเดียวกับบิดามารดา โรคเหล่านี้จะสูญหายกลายเป็นเรื่องของอดีต

ถ้ามนุษย์ปฏิบัติตามคำสั่งสอนของบรรดาศาสดา ในข้อที่เกี่ยวกับความยุติธรรม, การช่วยเหลือซึ่งกันและกัน การรักเพื่อนบ้านดังรักตัวเอง ดังนั้นแล้ว จะเป็นไปได้หรือที่คนจำนวนหนึ่ง ต้องประสบกับความแร้นแค้นในขณะที่คนอื่นอีกจำนวนหนึ่งร่ำรวยอย่างเหลือล้น หรือคนจำนวนหนึ่งต้องทำงานตัวเป็นเกลียวแต่อีกคนจำนวนหนึ่งนอนอยู่เฉย ๆ เหตุตั้งข้างต้นนี้ทำลายสภาพทางด้านจิตใจ ศีลธรรมและร่างกายของมนุษย์

การเชื่อฟังคำสอนของพระศาสดาพระโมเสส พระพุทธเจ้า พระเยซูคริสต์ พระโมฮัมหมัด หรือพระบาฮาอุลลาห์ ในเรื่องสุขภาพและศีลธรรม ย่อมจะป้องกันโรคภัยไข้เจ็บได้ยิ่งกว่านายแพทย์ทั้งหลาย และยิ่งกว่ากฎเกณฑ์ของสาธารณสุขทั้งหลายในโลกที่เคยเป็นผลสำเร็จมาแล้ว แน่แน่นอนเหลือเกิน ถ้ามนุษย์ทั่วไปพากันเชื่อฟังแล้ว คนในชุมชนนั้นๆ ก็จะมีสุขภาพดีไปด้วย แทนที่จะต้องถูกทำลายด้วยโรคภัยไข้เจ็บ หรือ

ต้องสูญเสียชีวิตตั้งแต่ยังเป็นทารกเยาว์วัย หรือกำลังหนุ่มแน่นดังที่ได้ปรากฏอยู่ในปัจจุบัน คนเราสามารถมีชีวิตอยู่ได้จนแก่เฒ่า ดังเช่น ผลไม้ที่สุกสมควรต่อเวลา ก่อนที่จะร่วงหล่นลงจากกิ่งของมัน

พระศาสดาเป็นประหนึ่งนายแพทย์

เราอยู่ในโลกที่ถือกันว่า การเชื่อฟังคำสั่งสอนของพระศาสดานั้นเป็นของผิดธรรมดา— ในโลกที่มีความรักตนเองมากกว่ารักพระผู้เป็นเจ้า— ในโลกที่ยึดถือผลประโยชน์เฉพาะบุคคลส่วนน้อยมากกว่าประชาชนส่วนใหญ่หรือมนุษยชาติทั้งหมดในโลกที่มนุษย์เฝ้าหาวัตถุสมบัติและความเพลิดเพลินเฉพาะตัว แทนที่จะคิดถึงสวัสดิภาพของสังคม และสวัสดิภาพแห่งจิตวิญญาณของปวงมนุษย์ ดังนั้น จึงได้เกิดมีการต่อสู้แข่งขันกันอย่างรุนแรงเต็มไปด้วยการกดขี่ มีทั้งความมั่งมีมหาศาลและความยากจนข้นแค้น สภาพเหล่านี้ล้วนเพาะเชื้อโรคร้ายทั้งด้านจิตใจและร่างกาย เมื่อต้นไม้มันมนุษยชาติประสบโชคร้ายไปทุกใบของมันก็ต้องมีส่วนได้รับโรคนั้นด้วย แม้ผู้บริสุทธิ์ก็ย่อมพลอยได้รับความทุกข์อันเนื่องมาจากความบาปของผู้อื่น ไม่ว่าบุคคล-ชาติและมนุษยชาติใด ล้วนต้องการการรักษาเยียวยาทั้งสิ้น ฉะนั้นพระบาฮาอุลลาห์ ก็เช่นเดียวกับองค์ศาสดาทั้งหลายที่มาในอดีต พระองค์มีเพียงแต่ละทรงชี้ให้เห็นถึงสิ่งที่ต้องรักษาสุขภาพให้ดำรงอยู่ด้วยดีเท่านั้น หากยังทรงสั่งสอนว่าควรปฏิบัติอย่างไรจึงจะรักษาเยียวยาให้หายจากโรคร้ายไข้เจ็บอีกด้วย พระองค์ทรงเสด็จมาดุจนายแพทย์ผู้ทรงคุณวุฒิอันล้ำเลิศ—เป็นผู้บำบัดโรคร้ายของโลกทั้งด้านร่างกายและจิตใจ

การบำบัดโรคโดยทางวัตถุ

ในปัจจุบันทางซีกโลกตะวันตกได้กลับมีความเชื่อถือน้อยอย่างแพร่หลายในความสำเร็จของการบำบัดรักษาโรคโดยทางจิตใจและทางธรรม และเป็นความจริงที่ว่ามียุคคนจำนวนไม่น้อยที่มีความคิดเห็นขัดแย้งกับวิธีการรักษาโรคทางวัตถุ ที่ได้เป็นผลสำเร็จในระหว่างปี พ.ศ. 2400-2450 บุคคลเหล่านี้ได้ก้าวไปไกล จนถึงกับไม่ยอมรับว่าการบำบัดรักษาโรคทางด้านวัตถุไม่มีคุณค่าใดๆ เลย พระบาฮาอุลลาห์ทรงยืนยันว่า วิธีการทั้งด้านวัตถุและทางธรรมมีคุณประโยชน์ทั้งสองวิธี ทรงสอนว่าจะต้องปรับปรุงส่งเสริมให้ดียิ่งขึ้นทั้งด้านวิชาการและวิธีปฏิบัติรักษา เพื่อให้การรักษาทั้งสองวิธีเป็นคุณประโยชน์แก่มนุษย์ในขอบเขตของมัน เมื่อบุคคลในครอบครัวของพระบาฮาอุลลาห์เจ็บป่วยก็ได้เรียกแพทย์มารักษา และทรงได้สั่งสอนให้บรรดาผู้นับถือพระองค์ปฏิบัติเช่นนั้นด้วย ทรงกล่าวว่า “ถ้าท่านเจ็บไข้ จงปรึกษาแพทย์ผู้ทรงคุณวุฒิ”

— จากพระคัมภีร์อัคดัส

นี่คือการปฏิบัติและทัศนะต่างๆ ไปของศาสนาบาไฮ ที่มีต่อวิชาการทางวิทยาศาสตร์ บรรดาวิทยาศาสตร์และศิลปศาสตร์ทั้งหลายซึ่งมีขึ้นเพื่อประโยชน์สุขของมนุษย์ ไม่ว่าจะเป็นทางด้านวัตถุก็ตาม ล้วนควรได้รับการยกย่องส่งเสริมทั้งสิ้น มนุษย์จะกลายเป็นของสรรพสิ่งได้ก็โดยอาศัยวิชาการทางวิทยาศาสตร์ แต่ถ้าหากมนุษย์โง่เขลาเอาความรู้นี้ ก็จะคงเป็นทาสของสิ่งต่างๆ พระบาทสมเด็จพระวชิรเกล้าเจ้าอยู่หัว :-

“ในยามจำเป็น จงอย่าละเลยการบำบัดรักษาทางการแพทย์แต่เมื่อสุขภาพกลับคืนดีแล้ว จงหยุดการบำบัดด้วยยานั้นเสีย จงป้องกันโรคด้วยการกินอาหารที่มีประโยชน์ดีกว่าใช้ยา ถ้าวร่างกายต้องการเครื่องยาจากพืชพันธุ์ไม้มงคลให้ใช้เพียงอย่างเดียว อย่าใช้เครื่องยาผสม ... ละเว้นการใช้ยาทั้งหลายเมื่อร่างกายมีสภาพดีแล้ว จงใช้มันแต่ยามจำเป็นเท่านั้น” – จากศาสนถึงนายแพทย์

พระอัครมุขปาฐาได้กล่าวไว้ในศาสนฉบับหนึ่งว่า :-

“โอ ผู้แสวงหาจะทั้งหลายการบำบัดรักษาผู้ป่วยมีสองวิธี คือทางวัตถุและทางธรรม วิธีแรกก็คือการใช้รักษาด้วยวัตถุธาตุทั้งหลาย วิธีที่สองคือด้วยการอธิษฐานต่อพระผู้เป็นเจ้าและหันหน้าเข้าหาพระองค์ ควรจะใช้การปฏิบัติรักษาทั้งสองวิธี. . . ยิ่งกว่านั้น วิธีการทั้งสองอย่างเป็นสิ่งปฏิบัติด้วยกันได้ และเราควรจะยอมรับว่าการรักษาทางวัตถุเป็นสิ่งที่ได้มาด้วยความกรุณาและความรักของพระผู้เป็นเจ้าผู้ซึ่งได้เปิดเผยความรู้ทางแพทย์ให้แก่มนุษย์เพื่อที่ปวงชนผู้รับใช้ของพระองค์จักได้รับประโยชน์จากการรักษาโดยวิธีนี้ด้วย” – จากศาสนของพระอัครมุขปาฐา

พระองค์สอนว่า ถ้าเราไม่ดำรงชีวิตอยู่อย่างโง่เขลาและขัดกับธรรมชาติ ความพอใจตามธรรมชาติ และสัญชาตญาณของมนุษย์นี้เองจะเป็นทางที่ดีในการช่วยเหลือเราให้รู้ว่าอาหารอย่างไรมีประโยชน์ และจะช่วยเหลือ ผลไม้ ผักหญ้าและเครื่องยาอื่นๆ ให้เรา เช่นเดียวกับสัตว์ป่าทั้งหลายกระทำกัน ในคำแนะนำเกี่ยวกับการรักษาที่น่าสนใจ ซึ่งเขียนไว้ในหนังสือ “เฉียบปัญหาธรรมบางข้อ” พระองค์ได้สรุปไว้ :-

“เป็นที่ประจักษ์แล้วว่า เราสามารถจะบำบัดโรคภัยไข้เจ็บได้ในการให้อาหารและผลไม้ แต่ทว่าวิทยาศาสตร์การแพทย์ในปัจจุบัน ยังไม่สมบูรณ์เพียงพอที่จะเข้าใจในความจริงนี้อย่างถ่องแท้ เมื่อวาระที่แพทย์ศาสตร์ได้บรรลุถึงจุดสมบูรณ์แล้ว ก็จะบำบัดโรคภัยไข้เจ็บด้วยอาหาร ผัก ผลไม้ น้ำร้อน น้ำเย็น ตามอุณหภูมิที่เหมาะสม”

แม้ว่าการบำบัดโรคจะใช้วัตถุ แต่อำนาจที่บำบัดรักษานั้นเป็นอำนาจแห่งสวรรค์โดยแท้จริง เพราะคุณสมบัติของพวกสมุนไพรและสารประกอบที่เกิดโดยธรรมชาติ ล้วนเป็นสิ่งที่พระผู้เป็นเจ้าทรงประทานให้ “ทุกสิ่งขึ้นอยู่กับผู้เจ้า ยาเป็นแต่เพียงวิธีรักษาภายนอกอย่างหนึ่งที่เรารับได้จากสวรรค์”

การรักษาโดยวิธีที่ไม่ใช้วัตถุ

พระบาฮาอุลลาห์ทรงสั่งสอนว่า มีวิธีการหลายวิธีที่ไม่ใช่วิธีทางวัตถุ มีการ “เกี่ยวเนื่องกันของสุขภาพ” เช่นเดียวกับ “การติดต่อของเชื้อโรค” แม้ว่าการเกี่ยวเนื่องกันของสุขภาพจะแข็งแกร่งและได้ผลน้อย แต่การติดต่อของเชื้อโรคเป็นไปอย่างรวดเร็วและร้ายแรงก็ตาม

สิ่งที่มีอำนาจยิ่งใหญ่ทำให้บังเกิดผลได้ ก็คือสภาพจิตใจของคนไข้เองและ “การให้กำลังใจ” อาจจะมีบทบาทสำคัญในภาวะทางจิตใจนี้ ความกลัว ความโกรธ ความกังวล ฯลฯ ล้วนเป็นผลร้ายแก่สุขภาพทั้งสิ้น ส่วนความหวัง ความรัก ความยินดี ฯลฯ ให้ประโยชน์อย่างเต็มที่เช่นเดียวกัน

พระบาฮาอุลลาห์ทรงกล่าวว่า :-

“สิ่งที่สำคัญที่สุดก็คือ ความพอใจภายใต้สภาพทุกอย่าง อย่างโดยการปฏิบัติ เช่น เราจะสามารถป้องกันให้พ้นสภาพความเจ็บไข้และความเหนื่อยเพลียได้ อย่าโศกเศร้าเสียใจเลย เพราะมันจะทำให้เกิดความทุกข์อย่างใหญ่หลวง ความริษยากระทำให้ร่างกายร้อนรนกระวนกระวายและความโกรธก็เผาผลาญตัวของเรา จงหลีกเลี่ยงกิเลสเหล่านี้ เช่นเดียวกับที่ท่านวิ่งหนีให้พ้นจากสัตว์ร้าย” -จาก สารสั้นถึงนายแพทย์

พระอับดุลบาฮาได้กล่าวไว้ว่า :-

“ความร่าเริงยินดีทำให้เราเบิกบานเสมือนมีปีกบินขณะที่เรามีกำลังวังชามากขึ้น และมีความเฉลียวฉลาดยิ่งขึ้น แต่เมื่อเราเศร้าโศก กำลังวังชานั้นก็จะสูญสิ้นไปจากเรา” - จาก สุนทรพจน์ที่กรุงปารีส

พระอับดุลบาฮาได้เขียนถึงผลแห่งวิธีการรักษาทางด้านจิตใจอีกอย่างหนึ่งว่า :-

“โดยการสำรวมจิตอย่างเคร่งครัดของบุคคลผู้มีจิตเข้มแข็งต่อคนเจ็บ โดยที่คนเจ็บมีความเชื่อมั่นว่าจะได้รับการรักษาให้หายได้ด้วยอำนาจทางจิตของผู้เข้มแข็งนั้น จะทำให้บังเกิดความสัมพันธ์ทางจิตระหว่างผู้เข้มแข็งและคนเจ็บ โดยการใช้ปฏิบัติเช่นนี้ผู้เข้มแข็งก็จะสามารถรักษา

คนไข้และคนไข้ก็มีความไว้วางใจในผู้รักษานั้นด้วย ความเชื่อมั่นทางจิตใจ จะกระตุ้นประสาท และจากการกระตุ้นทางประสาทนี้เองจะยังผลให้คนเจ็บหายป่วยได้” – จากหนังสือ Some Answered Questions

อย่างไรก็ตาม การรักษาด้วยวิธีเหล่านี้ก็มีผลภายในขอบเขตของมัน และอาจจะไม่บังเกิดผลเลยก็ได้ ในกรณีที่ความเจ็บไข้ร้ายแรง

อำนาจแห่งพระวิญญาณบริสุทธิ์

การรักษาที่มีพลังอำนาจสูงสุดก็คือ อำนาจแห่งพระวิญญาณบริสุทธิ์

“การรักษาวิธีนี้ไม่ต้องการติดต่อ หรือพบเห็น เมื่ออยู่ต่อหน้าคนไข้แต่ประการใดเลย ... ไม่ว่าโรคภัยไข้เจ็บนั้นจะร้ายแรงหรือไม่ หรือจะมีการสัมผัสทางร่างกายหรือไม่ และไม่ว่าจะมีความสัมพันธ์ส่วนตัวระหว่างผู้รักษา และคนเจ็บหรือไม่ก็ตาม การรักษาวิธีนี้เป็นไปด้วยอำนาจแห่งพระวิญญาณบริสุทธิ์เท่านั้น” – จากหนังสือ Some Answered Questions

เมื่อเดือนตุลาคม พ.ศ. 2447 พระอับดุลบาฮาได้สนทนากับ มิส เอ เรล เซนเบอร์ก ว่า :

“การรักษาด้วยอำนาจแห่งพระวิญญาณบริสุทธิ์นั้น ไม่จำเป็นที่คนไข้และผู้รักษาจะต้องรู้จักกัน หรือต้องการสำรวมเป็นพิเศษแต่อย่างใด เพียงแต่ด้วยความปรารถนาดีและการอธิษฐานของบุคคลผู้ที่มีจิตใจบริสุทธิ์ก็เพียงพอแล้ว ผู้ป่วยอาจจะอยู่ในภาคตะวันออก ส่วนผู้รักษาอาจอยู่ในภาคตะวันตก และทั้งสองฝ่ายอาจไม่รู้จักกันมาก่อนเลยก็ได้ แต่เมื่อผู้รักษานั้นหันเข้าสู่พระผู้เป็นเจ้า และสวดวิงวอนพระองค์ ผู้ป่วยนั้นก็ได้รับการรักษาแล้ว อำนาจดังกล่าวมาแล้วเป็นความสามารถที่พระผู้เป็นเจ้าทรงประทานให้ศาสนทูต และบุคคลที่มีใจบริสุทธิ์จริงๆ”

จะเห็นได้ว่า พระคริสต์และพระสาวกของพระองค์ได้รักษาคนไข้ด้วยวิธีนี้มาแล้ว และนักบุญก็ได้ใช้วิธีการรักษาที่คล้ายคลึงกันมานี้ทุกยุคทุกสมัย พระบาฮาอุลลาห์และพระอับดุลบาฮา ก็ได้รับอำนาจพิเศษนี้ด้วย ตลอดจนบรรดาผู้ที่เลื่อมใสศรัทธาในท่านทั้งสองก็ได้รับอำนาจพิเศษนี้

หน้าที่ของคนไข้

เพื่อที่จะนำเอาอำนาจการรักษาทางจิตมาใช้รักษาอย่างเต็มที่โดยแท้จริง จึงเป็นการจำเป็นที่จะต้องมีการกำหนดที่แน่นอน สำหรับคนไข้ ผู้รักษา มิตรสหายของคนไข้ และชมรมที่คนป่วยอาศัยอยู่

ในส่วนของคนไข้นั้น สิ่งที่เป็นสิ่งแรกก็คือ ต้องหันหน้าเข้าหาพระผู้เป็นเจ้าด้วยจิตใจที่แท้จริง- ด้วยความไว้วางใจอย่างมั่นคงทั้งในอาณภาพและน้ำพระทัยของพระองค์ว่า จะทรงกระทำในสิ่งที่ดีที่สุด พระอับดุลบาฮาได้กล่าวกับสุภาพสตรีชาวอเมริกันผู้หนึ่ง เมื่อเดือนสิงหาคม พ.ศ. 2455 ว่า :-

“ความเจ็บไข้ทั้งหลายจะหายไป และเจ้าจะสมบูรณ์ทั้งร่างกายและจิตใจ ... ขอให้จิตใจของเจ้าเชื่อมั่นว่า โดยพระกรุณาธิคุณและความรักใคร่ของพระบาฮาอุลลาห์ ทุกสิ่งจะกลับกลายเป็นความสุขแก่เจ้า ... แต่เจ้าจะต้องหันหน้าไปสู่อาณาจักรอับฮา (เกียรติคุณทั้งมวล) ต้องมีความตั้งใจอย่างแท้จริงดังเช่นที่แมรี แมคดอลีน มีความตั้งใจแต่พระเยซูคริสต์ และข้าพเจ้าให้ความมั่นใจแก่เจ้าได้ว่า ท่านจะมีสุขภาพสมบูรณ์ทั้งทางร่างกายและจิตใจ เจ้าเป็นผู้มีคุณค่า –ข้าพเจ้าได้บอกชาวดีแก่เจ้าว่า เจ้าเป็นผู้มีคุณค่า เพราะจิตใจของเจ้าบริสุทธิ์สะอาด ... ขอให้มีความเชื่อมั่น ! –มีความสุข –มีความยินดีและมีความหวัง!...”

แม้พระอับดุลบาฮา จะประกันถึงผลแห่งสุขภาพในกรณีนี้ แต่พระองค์ก็ได้ประกันในทุกๆ กรณี แม้ว่าในกรณีเหล่านั้นคนไข้จะมีความเชื่อถืออย่างมั่นคงก็ตาม จะเห็นได้ดังที่พระองค์กล่าวกับผู้มานมัสการที่กรุงอัครคาผู้หนึ่งว่า :-

“คำสวดที่ได้เขียนไว้เพื่อมุ่งหมายในการบำบัดรักษานั้น ก็เพื่อให้ได้ผลทั้งทางร่างกายและจิตใจ ถ้าการรักษาเป็นสิ่งดีมีประโยชน์แก่คนไข้แล้ว คนไข้ก็จะหายป่วย ในบางกรณีการบำบัดรักษาให้หาย กลับเป็นเหตุให้เกิดความยุ่งยากอย่างอื่นขึ้นได้ ในกรณีนั้นๆ พระผู้ทรงรอบรู้จึงไม่ทรงตอบรับ”

“โอ, ผู้รับใช้ของพระผู้เป็นเจ้า! อำนาจแห่งพระวิญญาณบริสุทธิ์จะบำบัดรักษาความเจ็บไข้ทั้งด้านจิตใจและร่างกาย” – จาก Daily Received at Akka

“จริงทีเดียว น้ำพระทัยของพระผู้เป็นเจ้า บางครั้งก็แสดงออกในวิถีมนุษย์ไม่อาจจะเข้าใจในเหตุผลได้ แต่เหตุและผลก็ต้องปรากฏให้เห็นในภายหลัง จงเชื่อมั่น และไว้วางใจในพระองค์ จงยอมรับความตั้งใจของพระองค์ พระผู้เป็นเจ้าทรงเปี่ยมไปด้วยความรัก และความปรานีโดยแท้จริง ... และพระองค์จะทรงประทานความเมตตาปรานีจากสวรรค์แก่เจ้า” – จากหนังสือ Star of the West

พระอับดุลบาฮาได้สอนว่า สภาพทางจิตใจจะช่วยทำให้สุขภาพทางร่างกายสมบูรณ์ แต่สุขภาพทางร่างกายขึ้นอยู่กับองค์ประกอบหลายอย่าง ซึ่งบางอย่างก็เป็นส่วนที่อยู่นอกเหนือการควบคุมของเรา แม้บุคคลที่มีจิตใจสูงก็ไม่ใช่ที่ประกันได้ว่าเขาจะมีสุขภาพทางร่างกายสมบูรณ์เสมอไป ผู้มีจิตใจบริสุทธิ์ทั้งหญิงและชายบางครั้งก็ต้องประสบความเจ็บได้

อย่างไรก็ตามอำนาจที่ทำให้คุณประโยชน์แก่สุขภาพของร่างกายอันเป็นผลจากการปฏิบัติทางจิต ที่ถูกต้องนั้น มีอำนาจยิ่งใหญ่เกินกว่าที่ได้คิดกันอยู่ทั่วไป และมีอำนาจเพียงพอที่จะขจัดความเจ็บได้เกือบ ทุกกรณี พระอัครลบาฮาได้เขียนสาส์นถึงสุภาพสตรีอังกฤษผู้หนึ่งว่า :-

“ท่านได้เขียนเล่ามาถึงสุขภาพอันอ่อนแอของเจ้า ข้าพเจ้าได้วิงวอนขอพระกรุณาธิคุณของ พระบาฮาอุลลาห์ให้จิตใจของเจ้าเข้มแข็ง และโดยความเข้มแข็งแห่งจิตใจของเจ้านี้เองจะทำให้ ร่างกายของเจ้าดีขึ้นด้วย”

พระองค์กล่าวต่อไปอีกว่า :-

“พระผู้เป็นเจ้าทรงประทานอำนาจอันประเสริฐเช่นนี้แก่มนุษย์เพื่อที่เขาจักได้มองดูเบื้องบน และรับเอาการรักษาจากพระกรุณาธิคุณแห่งสวรรค์ซึ่งเป็นสิ่งหนึ่งในบรรดาของขวัญอันมากมายที่ ทรงประทานให้ ทว่า น่าสมเพช ที่มนุษย์มิรู้จักคุณค่าอันสูงส่งนี้ เพราะเขายังหลับอยู่และจมอยู่ ในห้วงแห่งความประมาทเลเลียดต่อพระกรุณาธิคุณซึ่งพระผู้เป็นเจ้าได้ทรงประทานให้เขา เขาหัน หน้าหนีแสงสว่าง แล้วมลายไปในความมืดของตน” – จากหนังสือ ‘สุนทรพจน์ที่กรุงปารีส’

ผู้รักษา

ไม่ต้องสงสัยเลยว่า ทุกๆ คนมีอำนาจในการรักษาทางจิตมากและน้อยแล้วแต่บุคคล แต่ดังที่บุคคล บางคนมีความสามารถเป็นพิเศษในทางคณิตศาสตร์หรือทางดนตรีฉันใด บุคคลบางจำพวกก็มีความสามารถ เป็นพิเศษในการบำบัดรักษาคนเจ็บ ฉะนั้นบุคคลเหล่านี้ควรจะยึดถืออาชีพในการรักษาคนเจ็บ แต่น่าเสียดายที่ในศตวรรษหลังๆ นี้ โลกได้ยึดถือเอาด้านวัตถุธรรมดามากเกินไป จนมิได้คิดถึงความเป็นไปได้ในการ รักษาทางด้านจิตธรรมเลย การรักษาวิธีนี้ควรได้รับการเอาใจใส่เช่นเดียวกับความสามารถด้านอื่นๆ ควร ปฏิบัติและฝึกหัดให้ความรู้เพื่อที่จะได้ปรับปรุงส่งเสริมถึงขั้นแห่งอำนาจสูงสุดของมัน และปัจจุบันอาจจะ มีคนนับหมื่นนับแสนที่มีความสามารถในการบำบัดรักษาโรคซึ่งไม่มีโอกาสได้ใช้พระอันประเสริฐนี้ เมื่ออำนาจ ในการรักษาทางจิตและวิญญาณได้รับการปฏิบัติอย่างเต็มที่แล้ว วิธีรักษาโรคนั้นก็จะเปลี่ยนรูปดีขึ้น และ อำนาจที่จะยังให้เกิดผลดีก็จะทวีขึ้นอย่างประมาณมิได้ เมื่อความรู้ใหม่และอำนาจที่มีอยู่ในตัวของบุคคล ผู้รักษารวมเข้ากับความหวัง และความเชื่อถือนในจิตใจของคนไข้ก็จะทำให้บังเกิดผลที่น่าอัศจรรย์ยิ่ง

“เราต้องไว้วางใจในพระผู้เป็นเจ้า ไม่มีพระเจ้าองค์อื่นใดอีกนอกจากพระองค์ผู้เดียว –ซึ่ง ทรงเป็นผู้รักษา –เป็นผู้รอบรู้ –และเป็นผู้ช่วยเหลือ ... ไม่มีอะไรในพิภพและในสรวงสวรรค์ที่จะอยู่ นอกเหนือเอื้อมพระหัตถ์ของพระองค์

“โอ, นายแพทย์! การรักษาคนไข้นั้น ก่อนอื่นเจ้าจะต้องกล่าวพระนามของพระผู้เป็นเจ้าซึ่งทรงเป็นผู้ตัดสินโลกครั้นแล้วจึงใช้สิ่งที่พระองค์ประทานให้ เพื่อบำบัดรักษาปวงมนุษย์ อันที่จริงแล้วการเย็บเย็บของนายแพทย์ผู้ดีมีเล้าอรุณแห่งความรักของเราก็คือการรักษาพยาบาล ลมหายใจของเขาก็คือความกรุณาและความหวัง จงยึดถือเขาเป็นที่พึ่งทางสุขภาพแห่งร่างกาย เพราะเขาได้รับการยืนยันจากพระผู้เป็นเจ้าในการบำบัดรักษา

“ความรู้ (ในการบำบัดรักษา) นี่เป็นสิ่งสำคัญที่สุดในบรรดาวิทยาการทั้งปวง เพราะเป็นสิ่งสำคัญอันยิ่งใหญ่จากพระผู้เป็นเจ้า – ผู้ทรงให้ชีวิตแก่โลก เพื่อจะปกป้องคุ้มครองร่างกายของปวงมนุษย์ และพระองค์ได้ทรงกำหนดวิทยาการนี้ไว้ในแนวทางเหนือวิทยาการและความรู้ทั้งปวง เพราะว่ายุคนี้เป็นยุคที่พวกเจ้าจะต้องตื่นขึ้นเพื่อชัยชนะของเรา”

“จงกล่าวว่า: โอ, พระผู้เป็นเจ้า! พระนามของพระองค์ก็คือการรักษาของข้าพเจ้า การรำลึกถึงพระองค์ก็คือการบำบัดความเจ็บป่วยของข้าพเจ้า การได้อยู่ใกล้ชิดพระองค์คือความหวังของข้าพเจ้า ความรักของพระองค์คือมิตรอันชื่นชมของข้าพเจ้าและความปรานีของพระองค์ก็คือผู้รักษาและผู้ช่วยเหลือข้าพเจ้าทั้งในโลกนี้และโลกหน้า จจริงที่เดียวพระองค์คือผู้เปี่ยมด้วยพระกรุณา-เป็นผู้ทรงรอบรู้ –และผู้ฉลาดล้ำ” – พระบาฮาอุลลาห์-จากศาสนถึงนายแพทย์พระอับดุลบาสา

พระอับดุลบาสาได้เขียนไว้ว่า :-

“เขาผู้ซึ่งมีความรักอันเปี่ยมล้นในพระบาฮาและไม่พะวงคิดถึงสิ่งอื่นใด เมื่อเขาจะกล่าวสิ่งใด พระวิญญาณบริสุทธิ์จะกล่าวแทนเขา หัวใจของเขาจะอาบอ้อมไปด้วยชีวิต ... และคำพูดของเขาก็จะมีค่ามหาศาลเช่นเดียวกับไข่มุก เขาจะรักษาคนเจ็บไข้ด้วยการวางมือลงบนคนป่วย” – จากหนังสือ Star of the West

“โอ, ท่านผู้บริสุทธิ์และมีคุณธรรมอันงาม! จงหันหน้าเข้าสู่พระผู้เป็นเจ้าด้วยหัวใจที่เปี่ยมล้นด้วยความรักของพระองค์ หมั่นสรรเสริญพระองค์ จงมองไปที่อาณาจักรของพระองค์และไฝหาความช่วยเหลือจากพระวิญญาณบริสุทธิ์ด้วยความปลอบปลื้มปิติยินดี และเปี่ยมด้วยความรักความปรารถนา รวมทั้งความแช่มชื่น พระผู้เป็นเจ้าจะทรงช่วยเหลือเจ้าในการรักษาความเจ็บไข้โดยการคลายจากสวรรค์

“จงรักษาคนไข้ทั้งจิตใจและร่างกายต่อไป พยายามรักษาด้วยการหันหน้าเข้าหาอาณาจักร
ของพระผู้เป็นเจ้าและตั้งจิตมุ่งในอันที่จะรับเอาการรักษา จากอำนาจแห่งพระนามอันยิ่งใหญ่และ
พลังแห่งความรักของพระองค์” – จากสาส์นของพระอับดุลบาฮา

ผู้อื่นจะมีส่วนช่วยได้อย่างไร?

การรักษาคนไข้ นั้น มิใช่ความสัมพันธ์แต่เฉพาะระหว่างคนไข้และผู้รักษาเท่านั้น แต่เกี่ยวข้องกับ
ทุกๆ คนด้วย ทุกคนจะต้องมีส่วนช่วยเหลือในการนี้ โดยให้ความเห็นอกเห็นใจและช่วยเหลือด้วยการ
กระทำตลอดจนคิดในทางที่ถูกต้อง โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ด้วยการสวดนมัสการ เพราะการอธิษฐานเป็นวิธี
การแก้ไขที่มีอำนาจมากกว่าการบำบัดในทุกวิถีทาง พระอับดุลบาฮา กล่าวว่า :-

“การสวดและอธิษฐานเพื่อช่วยเหลือผู้อื่นนั้น จะบังเกิดผลอย่างแน่นอนทีเดียว” บรรดามิตร
สหายของคนไข้มีความรับผิดชอบเป็นพิเศษเพราะอิทธิพลของเขามีอำนาจโดยตรงต่อคนไข้ ไม่ว่า
จะเป็นไปในทางที่ดีหรือเลวก็ตาม มีความเจ็บไข้มากมายที่ต้องอาศัยการปฏิบัติของบิดามารดา,
มิตรสหาย และเพื่อนบ้านอย่างสำคัญ”

แม้บรรดาประชาชนทั่วไปที่อยู่ ในชมรมเดียวกับคนไข้ก็มีอิทธิพลต่อความเจ็บป่วยทุกกรณี ถึงแม้
อำนาจของแต่ละบุคคลจะมีเพียงเล็กน้อย แต่เมื่อรวมกันเข้าก็เป็นอำนาจอันยิ่งใหญ่ ทุกคนย่อมดึงดูดให้โน้ม
เอียงไปตามสถานการณ์และสิ่งแวดล้อมของส่วนรวมในชมรมที่ตนอาศัยอยู่ ถูกดึงดูดไปตามความเชื่อถือที่
มีอยู่ทั่วไป หรือวัตถุนอกกายแห่งคุณงามความดีหรือความชั่ว แห่งความปรีดาปราโมทย์หรือความเศร้า
โศก-ในชมรมของตนทั้งสิ้น ทุกคนย่อมมีส่วนกำหนดสภาพแวดล้อมของสังคมนั้น ในภาวะของโลกปัจจุบัน
ทุกคนไม่อาจจะมีสุขภาพสมบูรณ์ได้ แต่ทุกคนสามารถที่จะเป็นลำธารแห่งอำนาจของพระวิญญาณบริสุทธิ์
ด้วยความเต็มใจ และจะมีอิทธิพลในการช่วยเหลือรักษาคนที่เขารู้ทั้งหมดและรวมทั้งตัวเขาเองด้วย

การบำบัดรักษาผู้ป่วยเป็นหน้าที่สำคัญอย่างหนึ่ง ของบาไฮศาสนิกชน ทั้งพระบาฮาอุลลาห์และพระ
อับดุลบาฮา ได้เขียนคำสวดเกี่ยวกับการรักษาไว้น้อย่างไพเราะหลายบท

ยุคทอง

พระบาทสมเด็จพระพุทธเลิศหล้านภาลัยทรงให้ความมั่นใจว่า ถ้าหากคนไข้ ผู้รักษา และประชาชนในชมรมเดียวกันได้ ร่วมใจกันและใช้วิธีการรักษาทั้งด้านวัตถุธรรม ด้านจิตใจ และด้านวิญญูญาณตามความเหมาะสมของแต่ละวิธีแล้ว ยุคทองก็ต้องเกิดขึ้นอย่างแน่นอนด้วยอำนาจของพระผู้เป็นเจ้า เมื่อ “ความเศร้าโศกได้กลับกลายเป็น ความชื่นบาน และโรคภัยไข้เจ็บถูกขจัดไปทำให้สุขภาพสมบูรณ์”

พระอภัยมณีกล่าวไว้ว่า :

“เมื่อมนุษย์รู้แจ้งในศาสนาแล้ว ความยุ่งยากเดือดร้อนทั้งปวงก็จะหมดสิ้นไป” และ “เมื่อโลก มนุษย์และโลกแห่งพระเจ้าสามารถเข้ากันได้แล้วเมื่อมนุษย์มีหลักธรรมประจำใจและความหวังอัน บริสุทธิ์แล้ว เมื่อนั้นแหละความสัมพันธ์อันสมบูรณ์ระหว่างโลกมนุษย์และโลกแห่งพระผู้เป็นเจ้าก็จะ เกิดขึ้น และในที่สุดก็จะทำให้มีผลสมบูรณ์ โรคภัยไข้เจ็บทั้งทางร่างกายและจิตใจก็จะรักษาให้หาย ได้โดยเด็ดขาด” – จากสารัตถะของพระอภัยมณี

การใช้สุขภาพในทางที่ถูกต้อง

เป็นการเหมาะสมที่จะสรุปบทนี้ด้วยการนำเอาคำสอนของพระอภัยมณีที่กล่าวถึงการดูแลสุขภาพ ในทางที่ถูกต้องมากล่าวไว้ด้วย ในสารัตถะฉบับหนึ่งของพระองค์ที่เขียนถึงศาสนิกชนบาไฮกรูวอชิงตันมี ข้อความว่า :

“ถ้าเจ้าจะใช้สุขภาพและความสมบูรณ์ของร่างกายให้เป็นประโยชน์ในแนวทางแห่ง อาณาจักรของพระผู้เป็นเจ้าแล้ว ก็เป็นสิ่งที่สมควรและน่าสรรเสริญ หรือถ้าหากจะใช้เพื่อประโยชน์ แก่มนุษย์ทั่วไปในทางที่ดี แม้จะเป็นทางวัตถุธรรมก็เป็นสิ่งที่สมควรเช่นเดียวกัน แต่ถ้าสุขภาพและความ ผาสุกของมนุษย์ถูกใช้ไปในทางกิเลสตัณหาเหมือนสัตว์และหมกมุ่นอยู่แต่ในทางไม่ดีแล้ว การ เจ็บไข้ย่อมดีเสียกว่าที่จะมีความผาสุกดังกล่าว หรือความตายย่อมสมควรแก่ชีวิตเช่นนั้นแล้ว ถ้า เจ้าปรารถนาที่จะมีสุขภาพดี เจ้าก็ควรมีสุขภาพดีเพื่อรับใช้อาณาจักรแห่งพระเจ้า ข้าพเจ้าหวังว่า เจ้าจะเข้าใจอย่างปลอดโปร่งและมีความคิดแน่วแน่ มีสุขภาพสมบูรณ์ มีพลังทางร่างกายและ วิญญูญาณเพื่อจะได้เต็มอิ่มน้อมฤๅ และได้รับความช่วยเหลือจากพลังแห่งสวรรค์”